

Người đàn ông yêu em....

Người đàn ông thật sự yêu em, là người có lòng dũng cảm, dám giành giật cái điều khiển ti vi với em, song sau cùng dù thắng cũng chỉ dám ngoan ngoãn ngồi dựa cằm vào vai em xem MTV.

Người đàn ông thật sự yêu em, là người....

Ôm sẽ thật ấm áp, cầu nhàu sẽ rất bức mình, ở gần thì ghét, ở xa em lại rất nhớ.

Bát mì ăn dở không được để lãng phí, họ sẽ ăn nốt giùm em. Đôi bàn chân giá rét của em áp vào đùi, họ rét nhưng họ sẽ không bao giờ đẩy bàn chân em ra. Đi siêu thị mua đồ, họ sẽ xách nhiều hơn em một hai cái túi lớn, nhưng vẫn còn thừa ra một bàn tay để dắt em đi. Đi dạo phố em sẽ thêm một người cản nhắc, nhắc em đừng mua linh tinh. Kỳ kinh nguyệt, nếu tóm được em ăn vùng kem, họ sẽ là cái người giận dữ. Em ốm, họ có thể còn đau hơn em. Trước khi ra khỏi nhà, mắt họ ngắm em kỹ hơn một cái gương soi. Là người con trai hàng tháng nhớ mua băng vệ sinh theo lịch, là người dù cãi cọ với em dù có lỗi với em nhưng vẫn tro tro mặt đầy tới cầm tay em. Rồi sau nhiều năm, qua nhiều kỷ niệm ngày yêu nhau đầu tiên, họ đã quên đi tất cả, quên ngày Valentine, họ cũng quên trên đời còn có Lễ giáng sinh. Chỉ vì muốn xem trận bóng trực tiếp, họ sẽ vứt em sang một bên lạnh lẽo. Họ sẽ không còn mua tặng em hoa... Nhưng sẽ là người thường mua tặng em túi ni lông đựng rác, băng vệ sinh, trái cây... Rồi rồi chả có việc gì làm họ sẽ quần quanh ở nhà em, nhưng có việc họ cũng vẫn cứ quần quanh ở nhà em. Làm em nghĩ, chả lẽ họ không có bạn bè nào khác sao? Là người vô cùng thích nhìn lúc em cười to thoải mái, rồi họ cười lại với vẻ đầy ngốc nghếch. Người hay bỏ sót các cuộc em gọi, nhưng lại gọi tới nóng rực máy em. Chăm em ăn cơm, chăm em xem phim, chăm em đi mua đồ, rồi lại nghĩ sau này sẽ chăm em những gì. Ghét nhất sợ nhất là khi em khóc, nên chỉ nghe tiếng nước nỏ, sẽ bay từ hàng nghìn km về bên cạnh em. Họ sẽ lặng lẽ làm cho em rất nhiều điều, nhưng sẽ không kể công. Họ là một người tự thấy cánh tay là chiếc gối cho em. Họ là một người có lòng dũng cảm, dám giành giật cái điều khiển ti vi với em, song sau cùng dù thắng cũng chỉ dám ngoan ngoãn ngồi dựa cằm

vào vai em xem MTV. Lúc xa, họ vẫn bên em vô hình. Em một mình dựa vai khi nhớ. Nếu bạn thấy ở bên cạnh bạn có một người như thế này, thì... đừng để họ chạy thoát!